

FRANTIŠEK GELLNER

1 Pozdrav rodnému kraji

Den slunce je a vůně plný.
Oslněn kráčí krásou dne.
obilím táhnou dlouhé vlny
po lánech půdy úrodné.

Můj rodný kraj! Chci v duši vtěsnat
požitek turisty a dost.
Vzpomínat hnusno. Dobře je snad,
že k srdci mému nepřirost.

Láskou jej nezdravím, leč smíchem. –
Mně vstříc po žluté silnici
Jde měšťák s naduřelým břichem
Se svojí tlustou samicí.

Dost možná: zde se narodili
A žili v tupém štěstí svém.
Několik bytů zalidnili
Životaschopným potomstvem.

A až kdys naplní svá léta,
Pak spát zde budou v pokoji
A ještě vděčně ten kout světa
Svou vlastní mrchou pohnojí.

2 Bezcestí

Má nečinnost se mně již k smrti hnusí
A k práci své jsem vždy byl bez lásky.
Ó moci rázem roztrhat v kusy
Své cile, poměry a závazky!

Však nově začít – je to bezvýsledné,
Když zklamání mě všechno proklíná,
A ruka moje, sotva že se zvedne
Již znavená mi padá do klína.

3 To je teď celá moudrost moje

To je teď celá moudrost moje:
Milovat hlučnou vřavu boje,
Za noci vnikat do snů žen
A trochu býti zadlužen,
Pískat si, jak mi zobák narost
Vím si splášt z čela starost,
Svůj život rychle utratit,
Nic nezískat, nic neztratit.

4 Kočky mňoukaly na střeše

Kočky mňoukaly na střeše,
Následkem čehož jsem procit.
Kočky mňoukaly na střeše:
Láska je

Lásko, ty hvězdo zářící
Nad mořem bídy a vzdechů,
Proč jsi se snesla na tento svět
A právě na tuto

Proč rušíš sen můj
vzpomínkou
Na něhu milostných oček?
To byly moje úvahy
V noci při koček.

DOPLŇTE SLOVA

5 Rád věděl bych, proč právě nyní vzkvétá

Rád věděl bych, proč právě nyní vzkvétá
V mé duši smutek s chladným podzimem.
Nevím přec, proč měl bych litovat léta,
Jež nezažehlo ohně v srdci mém.

Večerní mlha lehla na dláždění.
A připadá mi všechno jako sen,
Ty hlasy, jejichž zvuk mi známý není,
Ty cizí tváře v záři luceren.

A cítím, kterak zvolna v duši moji
Nového cosi teskně vstoupilo
Jako vzpomínka, jež přesnosti se bojí,
Vzpomínka na něco, co nebylo:

Na něžná slova, kterých neslyšel jsem,
Na teplo krbu, jež mne nehřálo,
Na všechno, o čem snad kdys přemýšlel jsem,
Co se však nikdy skutkem nestalo.

Na souzvuk srdcí, jenž mne nedojímal,
Na věrných rukou vřelé soužití,
Na duše klid, který mne neobjímal
A po kterém jsem přestal toužiti.

Na krásu jara, kterou nepoznal jsem,
Na jeho snů a touhy jasný hlas,
Na mladé dívky, kterým nelíbal jsem
V záchvatech něhy dlouhý, měkký vlas.

PŘIŘAĎTE KAŽDÝ TEXT K PRÁVĚ JEDNOMU TVRZENÍ, NAPIŠTE ČÍSLO TEXTU

Ve kterém textu se mluvčí přiznává k lenosti?

Který text je ironický, nejvíce cynický a obsahuje sarkasmus?

Který text je nejvíce sentimentální? (= vzpomínání na vše bolestné).....

Který text je nejvíce lehkomyslný?

Který text je díky kombinaci slov a rýmů vtipný?

